

Toets M voor Moord

(Touchtone 'M' for murder)

Komische Thriller

door

CRAIG SODARO

vertaling

Marja Jansweijer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TOETS M VOOR MOORD - TOUCHTONE 'M' FOR MURDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CRAIG SODARO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2010 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **17** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

SAM SLADE - een onhandige privédetective die zijn vriendinnetje, Lila, gevolgd is naar het hotel om haar ten huwelijk te vragen.

LILA DEAN - Sams vriendinnetje, serveerster bij Maf van Mosselen, die naar het hotel is gegaan om Horace Mosselman een nieuw recept voor gebakken mosselen te geven.

KOLONEL HORACE MOSSELMAN - eigenaar van de restaurantketen Maf van Mosselen, een gemene oude man.

CAROLIEN MOSSELMAN - zijn nicht, die heeft gefigureerd in de advertenties van het restaurant. Ze is verwend, haat vis en wil met een cowboy trouwen.

TEX DAYTON - de cowboy met wie ze wil trouwen, een nuchter type die altijd een revolver op zak heeft.

VERNA MOSSELMAN - zuster van Horace, een ongetrouwde onderwijzeres. Verbitterd en inhalig.

HOLLY HOLGRAVE - de lankmoedige, ongetrouwde secretaresse van Horace. Ze is jong, beschikbaar, maar toegewijd aan Maf van Mosselen.

FAITH BEAUPREE - mede-eigenaar van Mosselbank Hotel.

HOPE - haar zuster, mede-eigenaar van Mosselbank Hotel.

LOVE - hun zuster, mede-eigenaar van Mosselbank Hotel.

MR. WILTON - gast in het hotel.

MEVR. WILTON - levendige huisvrouw.

RODNEY WILTON - hun irritante 12-jarige zoon.

RHONDA WILTON - zijn net zo irritante tweelingzus.

ADELAIDE TWIETMAN - weduwe, vogelaar.

NEEF CALVIN COBB - neef van Horace en een nagel aan zijn doodskist.

MORTIMER McGRATH - cartoontekenaar, op zoek naar rust.

EERSTE BEDRIJF:

Scene Een: Laat in de middag in het Mosselbank Hotel, een eilandresort.

Scene Twee: Later op de avond.

Scene Drie: Later, bijna middernacht

TWEEDE BEDRIJF:

Scene Een: De volgende morgen.

Scene Twee: 's Middags.

Scene Drie: Later op de avond.

EERSTE BEDRIJF

Scène een

DECOR: Het stuk speelt in het Mosselbank Hotel. We zien een wat typisch ingerichte oude lobby met RECHTS en LINKS een ingang. Er is ook een gewelfde doorgang BOVEN MIDDEN RECHTS. Voor deze ingang, die naar het appartement van de gezusters Beaupree leidt, is de receptie. Achter op een muur, in de buurt van de gewelfde doorgang, bevinden zich een paar postvakjes. MIDDEN LINKS is een verhoging van ongeveer een meter boven het toneel. Trappen leiden naar openslaande deuren, een balkon geeft uitzicht op zee. Slechts een lage reling moet voorkomen dat toeschouwers de Mosselklif afvallen recht in de beukende branding beneden. BOVEN MIDDEN bevindt zich een openhaard met twee oude stoelen aan weerszijden. BENEDEN RECHTS staat een bank en BENEDEN LINKS een schrijftafel voor de gasten. Er staat een scherm BOVEN LINKS bij de openslaande deuren. De kamer moet zoveel mogelijk met maritieme spullen gedecoreerd worden.

DOEK: Het toneel is donker. We horen het GELUID van een drukknoptelefoon waarop een nummer wordt ingetoetst. Als de telefoon een paar keer is overgegaan, wordt er opgenomen. De stemmen die we nu horen zijn verdraaid, zodat we niet kunnen zeggen of we een man of een vrouw horen, een jong of een ouder persoon.

STEM EEN: Het Moordpaleis. U vraagt, wij schieten. Met nummer TWEE.

STEM TWEE: Mijn codenaam is Paf Poef. Ik wil Nummer EEN spreken.

STEM EEN: Die is er niet, Paf Poef.

STEM TWEE: Wanneer komt hij terug?

STEM EEN: Tien tot twintig.

STEM TWEE: Minuten?

STEM EEN: Jaren.

STEM TWEE: Maar hij zei dat jullie professionals waren.

STEM EEN: Dat zijn we ook. Maar hij werd onvoorzichtig. Nummer TWEE doet beter zijn best. Nummer TWEE wordt niet onvoorzichtig.

STEM TWEE: Dus je begrijpt wat ik wil.

STEM EEN: Natuurlijk, Paf Poef.

STEM TWEE: Mosselbank Hotel. De dertiende. En verknoei het niet.
Ik houd jullie in de gaten.

STEM EEN: Maak je niet dik. Als je maar zorgt dat je het geld hebt.

STEM TWEE: Ik heb al tienduizend betaald.

STEM EEN: Dat was de aanbetaling. Als de klus geklaard is- - krijgen we nog eens tienduizend mosselen. (*De klik van de hoorn die wordt neergelegd. Het doek gaat op en toont Het Mosselbank Hotel op een vroege herfstmiddag. LILA DEAN, netjes gekleed, met een weekendtas aan haar voeten, geeft een tik op de bel van de receptie. Nadat meerdere tikken geen reactie opleveren, kijkt ze de kamer rond*)

LILA: (*Roepend*) Hallo? Is daar iemand? (*Lila loopt de trap op naar de openstaande deuren. Terwijl ze dat doet, komt RODNEY, met een blauw oog en een pleister op zijn wang, op zijn tenen door de RECHTER ingang lopen en volgt haar. LILA draait zich om. RODNEY duikt achter de receptie*) Hallo? Mevr. Beaupree? (*LILA loopt naar de deuren en kijkt naar buiten. RODNEY sluipt de trap op*) Wat een uitzicht! Maar wat een diepte!

RODNEY: (*Gillend*) Boeee! (*LILA gilt, zwaait met haar armen om haar evenwicht te bewaren*)

LILA: Ooooo! Help! Help! (*RODNEY grijpt haar om haar middel*)

RODNEY: Maakt u zich maar geen zorgen, mevrouw. Ik heb u vast! (*LILA is niet langer in gevaar, maar RODNEY laat haar niet gaan*)

LILA: Dank u wel, jongeman. (*Ze draait zich om en staart hem aan*)
Je kunt me nu wel loslaten!

RODNEY: Weet u het zeker? Het is een heel eind naar beneden!

LILA: Daar zul je zo achter komen als je me nu niet onmiddellijk loslaat.

RODNEY: (*Laat haar los*) Probeer alleen maar te helpen, mevrouw.

LILA: Ik had wel dood kunnen zijn!

RODNEY: Er is nu eenmaal niets anders te doen in deze armoedige tent. Als ze je eenmaal hebben overgezet met die stomme boot, zit je hier vast tot de volgende dag. Die armoedige meiden die deze tent runnen hebben zelfs nog geen roeiboort!

LILA: Wil je mevr. Beaupree even voor me gaan zoeken?

RODNEY: Bent u een gast?

LILA: Ja, ik heet Lila.

RODNEY: Een behoorlijk stomme naam, als je het mij vraagt.

LILA: Dat deed ik niet. En hoe heet jij, jongetje?

RODNEY: Ik heet Rodney. En ik ben geen jongetje! Ik zit al in groep acht. Ik ben al bijna een man!

LILA: Is daar de pleister voor? Heb je je gesneden bij het scheren?

RODNEY: Ja! Ik moest mijn vaders botte scheermes gebruiken.
(LILA is ondertussen de trap afgelopen en staat nu bij de receptie.
Ze geeft de bel weer een tik) Oh, dat horen ze toch niet. Ze zijn in
de keuken.

LILA: Wil jij mevr. Beupree even halen?

RODNEY: Nergens voor nodig! (Hij haalt een trompet vanachter de
receptie. Hij blaast er hard en lelijk op)

LILA: Daar worden zelfs de doden nog wakker van!

RODNEY: Moeten ze nou komen of niet! (RHONDA KOMT VAN
RECHTS OP)

RHONDA: Rodney! Jij zou mosselen gaan vangen met papa en
mama. Schiet op!

RODNEY: Ik haat mosselen vangen! Ik haat mosselen!

RHONDA: En nou wegwezen of je kunt nog een mep krijgen!
(RHONDA GAAT RECHTS AF)

RODNEY: (Schaapachtig) Zussen! (Hij loopt naar RECHTS, draait
zich dan weer om naar LILA) Zij...eh....sloeg me toen ik me met
dat botte mes aan het scheren was. (RODNEY GAAT RECHTS AF
terwijl FAITH MIDDEN OPKOMT)

FAITH: Oh, hallo.

LILA: Mevr. Beupree?

FAITH: Welke had u gehad willen hebben?

LILA: Hoeveel zijn er?

FAITH: Drie. (Roept NAAR ACHTER, MIDDEN) Kom eens hier,
meiden! (HOPE en LOVE KOMEN MIDDEN OP)

LILA: Zijn jullie zussen?

FAITH: Dat klopt. Ik ben Faith

HOPE: Ik ben Hope.

LOVE: En ik ben Love.

FAITH: Onze vader is hier jaren predikant geweest in Mosselbank.

HOPE: Hij zei altijd dat mensen hun naam eer aandeden.

LOVE: En we hebben hem niet teleurgesteld, toch, meiden?

HOPE en FAITH: (Hun hoofd schuddend) Oh, nee.

LILA: Ik ben Lila Dean.

FAITH: Dat is een mooie naam, vinden jullie ook niet, zusjes?

HOPE en LOVE: Heel mooi. Heel lief.

LILA: Ik wil graag inchecken.

HOPE: Wat wilt u met een cheque?

LILA: Inchecken! Ik heb gereserveerd.

LOVE: Echt waar?

LILA: Ik heb naar mevr. Beupree geschreven...

FAITH: Welke?

LILA: Dames, ik heb hier de kwitantie. Ik heb voor drie nachten vooruitbetaald.

HOPE: Oh, dan zit u vast in de Neptunes Suite.

LOVE: (*Schattend*) Maar ik heb toch het gevoel dat ze meer in de Anemoon Suite thuishoort, vinden jullie ook niet, zusjes?

FAITH: Of de Koraal Suite.

LILA: Gewoon een kamer is voldoende, als jullie het goed vinden.

HOPE: Ja hoor, dat vinden wij prima. Dat is wat wij doen, kamers verhuren.

LOVE: (*Terwijl LILA incheckt*) Onze lieve vader heeft dit hotel gebouwd, weet u. Hij heeft altijd geweten dat het populair zou zijn bij toeristen.

FAITH: Zeven kamers, een eetkamer en een spelletjeskamer. Dat was eigenlijk een kapel, maar die werd helemaal niet gebruikt totdat we er een biljarttafel neerzette.

LILA: Ik popel om alles te zien. Mag ik de sleutel, alstublieft? Mijn honden hebben het helemaal gehad na de wandeling vanaf de haven.

FAITH: Natuurlijk. (*Geeft de sleutel*) Ik weet zeker dat u zich helemaal thuis zult voelen in de Neptunes Suite. Het avondeten is om zes uur precies.

HOPE: Vanavond serveren wij mosselsoep ter ere van kolonel Horace Mosselman.

LILA: (*Opgelucht*) Is die hier dan?

LOVE: Net vanmorgen aangekomen!

LILA: Mooi zo!

FAITH: Kent u zijn restaurantketen? "Maf van Mosselen"? Grootste visrestaurantketen van het hele land!

LILA: En of ik die ken! Ik ben serveerster in een van zijn zaken in LA.

HOPE: Nou, dat is toevallig!

LILA: Helemaal niet. Ik had in het bedrijfsblad gelezen dat hij hier zou zijn...

LOVE: Dit is waar het idee van "Maf van Mosselen" is ontstaan. Hij komt hier elk jaar. Als een soort bedevaart.

LILA: Nou kijk. Ik zou jullie hulp heel goed kunnen gebruiken. Ik heb er schoon genoeg van om serveerster te zijn in een van zijn restaurants. Ik ben dol op koken, en ik heb een nieuw recept bedacht voor gebakken mosselen. Mosselen Madeira... een pittige schotel met paprika, kerrie en noten. Ik weet zeker dat als hij het proeft, hij het op het menu zal zetten en mij zal promoveren naar de testkeuken.

HOPE: Wat een geweldig idee!

LOVE: Wilt u niet even wat klaarmaken in de keuken?

LILA: Zou dat mogen?

FAITH: Kijkt u maar vast even rond. Dan halen wij alles wat u nodig heeft!

LILA: Oh, geweldig. Jullie hebben geen idee hoe belangrijk dit voor mij is! *(LILA snelt LINKS AF)*

HOPE: Denken jullie dat het slim is om een vreemde in de keuken te laten?

LOVE: We hebben niets te verbergen.

FAITH: *(Achterdochtig)* Maar zij misschien wel. *(RODNEY KOMT RECHTS OP, schreeuwend. Er hangt een kleine krab aan zijn neus. MR. WILTON, MEVR. WILTON en RHONDA volgen hem. MR. WILTON draagt een emmer)*

HOPE: Wat is er aan de hand?

RODNEY: Auw! Haal hem eraf!

MEVR. WILTON: Snel! Help hem, alstublieft!

MR. Wilton: *(Verontwaardigd)* Rodney is aangevallen!

LOVE: Lieve help! Door wat?

MEVR. WILTON: Door een krab! Een krab greep hem bij de neus en hij wil niet meer loslaten!

FAITH: *(Een groot mes tevoorschijn halend)* Even stil staan, Rodney!

MEVR. WILTON: Waag het niet, jij... jij... maniak! Dit is mijn lieve kleine Rodney!

MR. WILTON: Nou, Rodney, ga even op de bank zitten!

RODNEY: Het doet pijn! Het doet pijn! *(RODNEY gaat zitten, kermend)*

MEVR. WILTON: Wat ga je doen, George? George? *(MR. WILTON zet een voet op de bank en trekt en sjort aan de krab. RODNEY kreunt en kermt bij elke ruk)*

MR. WILTON: Ik heb hem er zo af!

MEVR. WILTON: Je doet hem pijn!

RHONDA: Hij had zijn stomme neus nooit in het zand moeten steken. Wat denkt hij wel dat hij is, een struisvogel?

RODNEY: *(Het uitschreeuwend)* Ik krijg jou nog wel als dit ding er af is!

LOVE: Oh, maar mr. Wilton. Ik weet een heel goede manier om de krab los te krijgen.

MR. WILTON: Nog een keer trekken...! *(Hij trekt, maar verliest de grip en valt achterover op de vloer)* Zo!

MEVR. WILTON: Maar, George! Hij zit nog steeds vast.

LOVE: Krabben zijn dol op de kalmerende toon van een slaapliedje.

RHONDA: Oh, broertje!

HOPE: Ja, dat is waar!

FAITH: Dat hebben wij van onze vader geleerd.

LOVE: (*Gaat naast RODNEY zitten, zingt*) Welterusten, kleine krab, slaap lekker mijn lieve dier. We hopen dat je klaar bent met alles hier. Anders kom je terecht in onze grote kookpot. (*LOVE tilt de krab van RODNEYS neus*) Nou, ziet u wel?

MEVR. WILTON: U bent fantastisch, mevr. Beaupree! U heeft kleine Rodney's leven gered!

RHONDA: (*Sarcastisch*) Wat is daar zo fantastisch aan?

MEVR. WILTON: Kom mee, Rodney. We zullen jou eens lekker instoppen voor een dutje.

RODNEY: Ah, mam! Ik ben niet moe.

MR. WILTON: Doe wat je moeder zegt. Mevr. Beaupree, we hebben een emmer met mosselen meegebracht. Kunt u die even koken! Ik kan die dingen de hele dag wel eten.

RHONDA: Oh, bah!

MEVR. WILTON: Kom mee, Rhonda. Ik wil je mooie lokken even krullen voor het avondeten.

RHONDA: Jak! (*MEVR. WILTON trekt aan RHONDA'S haar terwijl ze LINKS AF gaan met RODNEY en MR. WILTON*)

FAITH: Schattig gezin.

HOPE: Zulke lieve kinderen.

LOVE: Ik weet nu waarom ik altijd medelijden had met de heks in "Hans en Grietje".

HORACE: (*VANAF LINKS*) Het antwoord is nee, neef Calvin! Nee, nee, nee, NEE! (*Bij de laatste "nee" hobbelt de knorrige KOLONEL HORACE MOSSELMAN de kamer in, gevolgd door NEEF CALVIN COBB, zijn nicht CAROLIEN en secretaresse HOLLY HOLGRAVE*)

CALVIN: Maar Horace...

HORACE: Hoe vaak moet ik je nog zeggen mij kolonel te noemen?!

CALVIN: Ik ben wanhopig, kolonel. Mijn... investeerders... willen hun geld.

HORACE: Investeerders, mijn neus! Je hebt gewoon weer te veel verloren met poken!

CAROLIEN: Maar, oom Horace...

HORACE: Kolonel!

CAROLIEN: Kolonel Mosselman, dit zijn familie zaken... (*CAROLIEN wijst naar de zussen*)

HORACE: (*Tegen de zussen*) Gaan jullie eens in de potten roeren!

FAITH: (*Zoet*) Als u iets nodig heeft, kolonel...

HORACE: Nu ik eraan denk, geef mij de grootste pot rattengif die je kunt vinden!

HOPE: (*Geschokt*) Heeft u een rat in uw kamer gezien?

HORACE: Ik heb een hele familie van die dieren! En des te eerder we ze verdelgen, des te beter!

LOVE: (*Nerveus*) Oh, hemeltje. (*De zussen gaan MIDDEN AF*)

CAROLIEN: Maar kolonel! U behandelt ons als oud vuil, en wij zijn uw eigen vlees en bloed.

HORACE: Het enige wat jullie willen is mijn geld, en dat weet je best.

CALVIN: Maar het is NIET alleen uw geld, kolonel!

HORACE: Je zou heel goed van je toelage kunnen leven. Het is niet MIJN schuld dat je het elke maand vergokt.

CALVIN: Ik heb recht op mijn aandeel in Maf van Mosselen! Als ik er twintig jaar geleden niet in had geïnvesteerd, had u nooit die idiote zaak kunnen opzetten.

HORACE: Neef Calvin... ik zou maar snel ophoepelen als ik jou was, voordat ik een nog scherpere advocaat inhuur die jouw toelage tot nul terugbrengt!

CALVIN: (*naar RECHTS wijkend*) Een derde van de opbrengst van Maf van Mosselen is van mij. Hoort u mij? VAN MIJ! (*CALVIN GAAT RECHTS AF*)

HORACE: Idioot! Kan nog geen aap van een hond onderscheiden!

HOLLY: Toch heeft hij gelijk, Kolonel Mosselman.

HORACE: (*Snauwend*) . Mejuffrouw Holgrave! Ik betaal u heel goed om in stilte te typen!

HOLLY: (*Bloost*) Nou... nou... nou... dan denk ik dat ik maar eens ga typen! (*Huilend, snelt ze RECHTS van het toneel af*)

CAROLIEN: U kunt het niet ontkennen, Kolonel. Een derde van de opbrengst in het bedrijf is van hem. En een derde is van mij.

HORACE: Van je ouders zul je bedoelen.

CAROLIEN: Die zijn dood, weet u nog? Hun vliegtuig is neergestort in de jungle toen ik acht was. En ze hebben alles nagelaten aan mijn kleine persoontje.

HORACE: Dus? Jij krijgt ook een behoorlijke toelage.

CAROLIEN: (*Beteuterd*) Maar het is niet genoeg voor twee.

HORACE: TWEE? Waar heb je het over? Je bent toch niet nog steeds van plan om met die half gare cowboy te trouwen, hoop ik?

CAROLIEN: (*Gepassioneerd*) Ik hou van Tex. Voor altijd.

HORACE: Lieve hemel, meisje! Hij is niets meer dan een geldgeile kangoeroe die niet eens weet tegen welke kant van een paard hij moet praten!

CAROLIEN: U bent zo harteloos! Hij is de beste lassowerper die Luie B ooit gehad heeft! En eens zal hij de ranch in bezit krijgen.

HORACE; Dat zou wel moeten. Hij is het luiste wezen dat daar rondloopt.

CAROLIEN: U bent de gemeenste, gierigste, naarste oude vrek op Scrooge na... en het zou me niets verbazen als u op een morgen wakker wordt met een mes recht door u ijskoude hart! (*CAROLIEN snelt LINKS het toneel AF. Tijdens de volgende toespraak van HORACE zien we TEX de reling op klimmen net buiten de openslaande deuren en bijna het huis binnenkomen*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto